

[Finansministeren]

kraft 1. januar 1983. Indkomstpolitikken har først virkning fra 1. marts 1983. Så jeg går ud fra, at hr. Svend Auken bemærkninger skal forstås sådan, at den stigning, vi nu oplever, er resultatet af den udvikling og den politik, der har været ført frem til regerings-skiftet.

Med hensyn til ECOFIN-rådets møde – ja, jeg har ikke haft tid til at læse Le Monde eller til at tale med folk, der viderebringer rygter. Jeg kan kun sige, at det danske formandskabs opgave var at sammenfatte rådets synspunkter i en konklusion. Som hr. Svend Auken ved, skal den slags konklusioner vedtages enstemmigt, og derfor må vi tænke på, hvad der kan skabe samling, ikke hvad der kan splitte rådets medlemmer for alle vinde. Den konklusion, der blev vedtaget, blev altså vedtaget enstemmigt. Det var den, der kunne bære igennem. Hvis man gør sig den ulejlighed at læse den, så vil man se, at bemærkningerne om arbejdstidsforkortelse er betydeligt mere nuancerede, end det er blevet påstået i debatten her i dag.

Jeg vil sige til hr. Heinesen, at jeg nævnte udtrykkeligt, at vi ikke i det finanslovsforslag, der skal til afstemning i næste uge, har rørt ved den fremrykning, som sker for 1983' vedkommende af forskellige offentlige investeringer. Vi kan godt være enige om, at det ikke er på de offentlige investeringer, vi skal foretage de store besparelser. Man skal prøve at begrænse det offentliges driftsudgifter, men statens investeringer er et af de felter, vi skal være forsigtige med at røre ved, og derfor har vi ladet det stå.

Men ud over det havde den tidligere regering da ikke nogen investeringsplan. Det erindrer jeg i hvert fald ikke. Jeg erindrer derimod, at den havde forslag om en række offentlige besparelser. Det syntes vi andre ikke var nok, og det har udviklingen jo vist var fuldkommen korrekt.

At den tidligere regering skulle have været så bekymret for beskæftigelsen, som socialdemokratiet i dag giver udtryk for, må jeg sige at jeg ikke erindrer. Men vi er bekymrede for beskæftigelsen, og jeg synes, at det ville være sørgeligt, hvis denne debat sluttede, uden at det endnu en gang blev understreget, at den virkelig beskæftigelsesfremmende politik findes i regeringens henstilling og forberedelser til, at der kan findes ansvarlige overenskomster på arbejdsmarkedet, og

at en virkelig beskæftigelsesfremmende politik findes i den omstændighed, at vi nu prøver at føre en udgiftspolitik, der kan nedsætte det almindelige renteniveau. Virkningerne af de to former for politisk indsats er langt, langt stærkere end selv nok så ambitiøse beskæftigelsesplaner, som det offentlige i øvrigt ikke har økonomisk mulighed for at finansiere, sådan som de offentlige finanser i det hele taget ser ud.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er en bemærkning til hr. Svend Auken. Jeg synes i og for sig, at det er meget typisk for debatniveauet, den måde, hr. Svend Auken taler på, og det er også det, der er baggrunden for, at jeg sagde, at det ind imellem er temmelig deprimerende at deltage i folketingsdebatterne. Hr. Svend Auken sagde nemlig, at det radikale venstre nu forhandler med regeringen om en boligpolitik, der vil sænke beskæftigelsen. Det var stort set ordene. Jeg må sige til hr. Svend Auken, at det gør vi ikke, og jeg vil også godt sige til hr. Svend Auken, at hvis ikke vi opnår et resultat, der øger beskæftigelsen, så støtter vi ikke regeringens forslag. Derfor kan hr. Svend Auken ikke tage som udgangspunkt for sine bemærkninger, at det er det, vi forhandler med regeringen om, og det burde hr. Svend Auken også vide, bl.a. på grund af det lange samarbejde, vi har haft med socialdemokratiet.

Det er også typisk for niveauet, at hr. Svend Auken påstår, at jeg mener, at arbejdstidsdiskussionen bør indgå i debatten. Det er ikke ensbetydende med, at jeg har sagt ja til at opfordre regeringen til at tage en forhandling med arbejdsmarkedets parter. I hvilket omfang vi skal gøre det, kan vi vende tilbage til, men det er altså ikke ensbetydende med det. Jeg har bare sagt, at hele arbejdstidsdiskussionen må indgå i debatten, men jeg har ikke dermed lagt mig fast på, under hvilken form der skal forhandles. Det vil jeg gerne selv have lov til at bestemme, ikke på basis af hr. Svend Auken bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):